

Publicerad 2009-10-28 12:05 av Eleanor

en person som beskriver sina känslor och har tappat levnadslusten i ett avskeds brev.

Adjö..

Jag skriver desperat

Mina sista rader

Jag må vara ung

men min själ är rynkig och gammal

jag passar ej in i denna värld

länge har jag försökt

länge har jag sökt

länge har jag lidit

min smärta är fastklängd och suger min energi

som en fästing suger blodet

jag kan ej stanna kvar

jag måste säga adjö

men jag är rädd att det är försent

min själ är redan en öken

mitt hjärta är en evig kyla

jag kan ej några känslor känna

jag inga önskemål har

kanske jag kan söka lycka någon annanstans

men icke på denna jord

jag står ej ut med hur vi utplånar varandra

hur vi ignorerar våra känslor

jag ligger på bädden och väntar på den lilla ängeln

som sträcker sin lilla mulliga hand

som ber mig att följa honom

jag följer honom

därför säger jag adjö

glöm bort mig

jag aldrig funnits här

jag aldrig har hört någon ropat mitt namn

jag har bara varit en i mängden

som icke har något värde

gråt ej över spilld mjölk

jag ej är värd dina dyrbara tårar

jag ej är värd att orsaka din smärta

Adjö...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eleanor med Poeter.se id #28393 innehar upphovsrätten